

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cornelii Iansenii Episcopi Iprensis Avgvstinvs

In quo hæreses & mores Pelagij contra naturæ humanæ sanitatem,
ægritudinem & medicinam ex S. Augustino recensentur ac refutantur

Jansenius, Cornelius

Lovanii, 1640

15. De caeteris miserijs humanae naturae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13650

De morte quid sentiant.

CAPVT XIV.

MORTEM corporis esse naturalem
 iam supra diximus sentire Pelagia-
 nos. Et quia facile videbant natu-
 ralia non posse esse peccati supplicia,
 hinc mortem velut poenam inflictam esse per-
 negant. Vnde aliud eorum dogma: quomodo
 neque per mortem vel praevocationem Adae omne ge-
 nus humanum moriatur, neque per resurrectionem
 Christi omne genus hominum resurgat.

Ad negandum autem, cogebantur ex do-
 gmatum suorum coherencia, ne si mors velut
 peccati poena transiret, & peccatum transisse
 sequeretur. Notavit hoc Augustinus: Mor-

tem quia morimur. non vis ex peccato in omnes fuisse
 imperf. cont. originaliter transiit, ne cogatur fieri, simul etiam
 Jul. f. 275. originaliter transisse peccatum: cuius quippe quam
 inquam sit sine merito transisse supplicium. Hinc Pel-

lagius: *omnium*, dicebat, sine peccato mori po-
 tuisse. Ut etiam Adami & posteror ejus hinc
 peccato mori potibile verisimile videretur.

Ceterum ne ex ipso acerbo mortis sensu pec-
 nalis esse putaretur, mortem statuerunt non
 esse malam. Mors, inquit apud Augustinum,

non semper est malum cum & Martyribus sit causa
 praeviorum, & vel bonam vel malam mortem disfa-
 cit, non resolutio corporum, quae excitabitur in
 omni genere hominum sed meritorum diversitas qua
 de humana libertate contingit. In qua opinione

peripateticos duces deserunt, quos in plerisque
 suis dogmatibus alioquin sequi solent. Stoi-
 corum enim proprium fuit, morbos, imbecil-
 litatem, ac mortem per se nec bona neque
 mala deputare, sed ea vocare neutra, media,

interjecta adaphora seu indifferentia, ita ut
 nonnulli cum Pyrrhone atque Aristone Chio
 inter optime valere & gravissime aegrotare, vivere
 atque mori nihil dicere interesset. Quae peripate-
 tici omnia mala esse confirmant. Distingunt
 tamen omnia mala esse confirmant. Distingunt
 tamen omnia mala esse confirmant. Distingunt

inter mortem aeternam & tempora-
 lem, illam mortem animae vocant *panalem*
 & *judiciali*; quod iullo Dei iudicio tam
 Adamo quam omnibus ejus peccatum imitan-
 tibus infligatur; hanc *convincentem* & *naturalem*,

qua non solum peccantes sed & iusti moriuntur, illam
 volunt intelligendam in eo quod dicit: Et per
 peccatum mors, quia mors anima in peccato fit, &
 quoniam Adamum reum & damnationi mortis
 perpetua destinatum mundus asperit. Et ita in

operis imperf
 f. 274.
 Ibid.

operis imperf
 f. 274.
 Ibid.

omnes homines pertransit, quia una forma iudicij,
 inquit Iulianus, praevocantes quosque etiam ty-
 lica comprehensit aetate. Plane in illo ad Co-
 rinthios loco, per hominem mors, non quidem
 peccati ipsius merito, sed quia primus ipse est Pelag. in
 mortuus, sicut, per hominem, Christum, resur-
 rexit, quia primus resurrexit. Pari-
 modo ex teras quoque corrumpebant Scriptu-
 ras quibus premebantur. Nam illud in quocum-
 que die consideris ex eo morte moreris, non ad mortem
 corporis sed ad mortem animae quae in peccato
 fit retulere. Illud vero corpus quidem mor-
 tuum est propter peccatum, eo modo dictum esse
 voluere quo dicit Apostolus, mortificate
 membra vestra quae sunt super terram propter
 peccatum, hoc est, ut peccatum non fiat. Non
 nulli tamen Episcopi Pelagiani post damna-
 tionem illius erroris, illam sententiam miti-
 garunt. Docuerunt enim Augustino t. tante
 ex Adam nihil mali transisse per ceteros nisi meritum.
 Lib. 2. de pecc. orig. c. 11.
 Lib. 2. de pecc. orig. c. 11.
 Lib. 2. de pecc. orig. c. 11.

Fortam aperuit isti opinioni, ut alijs multis
 Origenes; cui libro quinto Commentarij in
 Epistolam ad Romanos ita de transitu peccati
 in omnes disputat. ut cum Pelagius totum imita-
 tionem tribuat, mortem tamen communem qua
 omnes morimur in posteror transisse arbitratu-
 ritatus est eum autor quaeestionum veteris ac
 novi Testamenti: Quod quidem, peccatum
 Adae, nihil obest homini, si tamen legi Deo obediat,
 nisi quod moritur. Accessit etiam opinio pro-
 prius Ambrosij: ille commentator in Epi-
 stolas Pauli: sed in quo differat Julius alio
 declaratum est.

Sed praeter istas quas recensimus alia mira-
 bilis quorundam tempore Augustini fuit no-
 vitas. Docuerunt enim omnem hominem etiam
 nunc immortalem creati a Deo; quod autem mori-
 untur etiam parvuli in uteris constituti, non
 ex peccato Adae, sed ex proprio, quod ab eis
 vel in uteris matrum perpetratur accidere:
 quae sententia tamen in originali peccati nega-
 tione, & actualis in utero affirmatione. Pe-
 lagiana sit, a principio tamen Pelagianis pe-
 nitus in astruenda nascentium immortalitate
 dissentit. Et quia nullam ejus praeterea inter
 antiquos mentionem reperi, videtur eodem
 tempore nata simul & mortua.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

Resert Aug. f. 274. ibid.

De ceteris miserijs humanae naturae.

CAPVT XV.

DE ceteris humanae vitae arumnis
 idem prorsus quod de morte sente-
 runt, nempe non esse illas ullius pec-
 cati poenam. Augult. *Iudicia Dei vos*
evertitis, qui generis humani miseriae incipientes a

a parvulis sine ullo peccati merito fieri dicitis. Et alibi
Nec ullius peccati merito haec perpeti parvulos dicitur
 His autem tam evidentibus calamitatibus
 cum istam mortalitatem affligit & conteri cer-
 nerent, malas tamen esse contentiosissime per-
 nega-

negabant, quasi naturæ ipsius sub earum pondere gementis, voces velut maris fremitum possint vel negando tollere vel clamando superare. Constans enim eorum vox fuit: Parvulus nec in anima nec in carne ullum habet malum: unde pervicaciæ eorum obstitens Augustinus: *Profecto istas omnibus apertas a parvulis incipientes humana vitæ miseras, cum suis deceptoribus non negaves, sed inde in eas collapsa sit nostræ a natura cum Catholicis doctoribus diceres. Et irrudens stultam illam negandi res aperuissimas pervicaciam, hæc autem mala parvulorum, inquit, non ea quæ habere negatur a vobis, sed quæ perpeti cernuntur*

Lib. 1. oper. imperf. cont. Jul. f. 28.

Ibid. f. 96.

Lib. 3. cont. Jul. c. 3.

ab omnibus nobis, tu prætermittis omnino nec respicis: ex patiaris tibi viri discretissimus & exerceres ingenium ac linguam tuam in laude nature. Negabant igitur miseras illas parvulorum, non quasi nullo earum sensu eos tangi dicerent, quod ipsa experientia convincente fateri cogebantur, sed quod eas perinde ut mortem omnium miseriarum terribilissimam, non esse mala et supra diximus, sed neutra vel adïaphora, cum Stoicis sentirent. Quo sensu Augustinus dixit humanam naturam habere Pelagianos malorum suorum negatores.

Lib. 4. ad Bonif. 1.

Synopsis de prædictis defectibus.

CAPUT XVI.

PORRO de omnibus illis quos recensimus humanæ naturæ defectibus ac vulneribus definitiva eorum sententia fuit: *quod peccatum Adæ ipsius solum laeserit & non genus humanum. Nam quamquam post Pelagij in Palestina Synodo damnationem aliquam generis humani laesionem Adæ peccato factam esse faterentur, ea tamen imitationis dumtaxat, non propriæ actionis in sensu eorum fuit. Quam pestilentissimam opinionem inde potissimum vel hauserant vel persuadere nitentur, quod nulli illorum vulnerum Christi baptismus & gratia in ista vita mœretur. Auci eorum de morte ratiocinationem: Si primi hominis peccato factum est ut moreremur: Christi adventu feret ut credentes in eum non morerentur. Et addunt quasi rationem: Neque enim prævaricatoris transgressio plus nobis nocuit, quam incarnationis vel redemptionis profuit salvatorum. Sed exlertis viribus hoc agit instantissime Iulianus: Si Adam præter voluntatis opera ipsius natura instituta subvertit, nihil debuit magis Christus quam ea quæ ab illo fuerant elisa reparare. his videlicet vestigijs, quibus ille subruerat, id est, & in nuptijs baptizatorum neutquam sentiretur libido, nec eodem modo quo etiam ceterarum gentium genitalia moverentur, recederet postremo post domini gratiæ coeuntium pudor, nec iret per membra quævis imitatio nec pateretur sensu severa dilectio, liberum postremo baptizatis redderetur arbitrium; imo genus nec mortales qui sacra-*

Lib. de gestis Pelag. c. 1. & ult.

Lib. contra Jul. c. 5.

Lib. 2. de peccat. & remissio. 33.

Lib. 3. oper. imperf. cont. Jul. f. 292. & seq.

mentis imbuuntur esse deberent. Si enim pagnat mediat a cum vivere, & mors peccato dicitur accidisse ablationem mortis an otio peccati dicitur, & c. Et infra perficiens argumenti cursum: Veri nihil horum quæ diximus, baptizatorum censuræ eventus & corporibus. Non potest autem aliter, id est, nisi adhibuisse quam vis in educta mori, & v. r. r. confutandum tibi est, aut illa quæ prius enunciarimus accidisse peccato, & idæo nec vulgè fuisse naturæ ac constituto ratio gratia, per quam manifestum est illi de sui ordinis mota non esse: aut certe negandum in mysterijs Christi, quæque esse medicina qui de tot secundum rem r. v. ne unum quidem sanaræ potuerit. Et breviter glomeratimque alibi: Si aliquid in moribus genitalium, in sensibus coeuntium, in obscenitate membrorum, in infelicitate naturalium antiquum crimen effecerat, immutationem horum quæ diximus, remedia contulissent, aliqui grande et stimulum imbecilla ætate, nihil nec profutura, nec locum ægritudine invigisse, & languentibus, everisque naturalibus, inerta fomenta voluntatibus admovebunt. Vbi sub infelicitate naturalium, quam ita in sensu Augustini non suo nuncupat, omnes reliquas sive mortis sive corporalium ægritudinum atque afflictionum, sive animi perturbationum miserias, cum quibus omnes obnoxij nascimur, comprehendit. Et hæc de vulneribus quæ naturæ humanæ negant per peccatum Adami esse inflicta sufficiant.

f. 344.

De statu nascentium. Omne malum ab eo remouent.

CAPUT XVII.

NON c paucis tangendum, in quo statu parvulos ex Adamo nasci putent. Solemnis Pelagianis consuetudo fuit, parvulorum integritatem magnificis elogijs prædicare, quibus vel mala ab eis tollerent, vel bona tribuerent; eaque sive naturæ, sive morum. De singulis aliquid delibandum est.

Ex eadem massa omnes creatos esse parvulos

liberos libentissime confitentur, hoc enim veluti scuto se protegunt, contra illam divinæ prædestinationis discretionem, ex qua necessario duas hominum massas sive naturas unam bonam alteram malam in Catholicorum opinione sequi credunt, quarum alteri salus, alteri damnatio ex necessitate deberetur. Hinc illa eorum apud Augustinum objectio, unumquod ergo hominum natura due sunt? contra quos alibi idem

Lib. de dono perf. c. 8.

Lib. 1. oper. imperf. f. 195.